

Colegiul disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii

H O T Ă R Ă R E

21 iulie 2025

mun.Chișinău

Nr. 47/7

Plenul Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în următoarea componență:

Președinte:

Lucia BAGRIN

Membrii Colegiului:

Lilia POTÎNGA

Vladislav SCHIBIN

Valentina STRATULAT

Sergiu BEȘLIU

examinând în ședință închisă contestația depusă de Dumitru Ștefîrța, Procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale împotriva Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 202/14 din 29 noiembrie 2024, emisă în privința judecătorului Elena Ungureanu de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani,

C O N S T A T Ă :

1. La 04 octombrie 2024 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea depusă de procurorul în cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ștefîrța Dumitru, privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorei Ungureanu Elena din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, înregistrată cu nr.934s-1253p/m și repartizată spre examinare inspectorului-judecător Mariana Martalog pe data de 06 octombrie 2024.

1.1. Autorul sesizării menționează că, din 27 martie 2023, în Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani este pendinte cauza penală de învinuire a cet. Anatolie Castraveț de comiterea infracțiunii prevăzute la art.art. 42 alin.(2), 248 alin. (7) lit.a) și c) Cod penal, instanța fiind sesizată prin rechizitoriul procurorului din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale (PCCOCS).

Menționează că, prezentul proces penal se află la etapa cercetării judecătorești încă din 07 iunie 2023, când a fost finisată ședința preliminară, în cadrul căreia au fost soluționate chestiunile legate de punerea pe rol a cauzei, potrivit prevederilor art. 345 alin.(3), (4) din Codul de procedură penală.

Tot în cadrul ședinței din 07 iunie 2023, partea acuzării conformându-se prevederilor art.347 alin.(1) Cod procedură penală, care obligă părțile să prezinte în ședința preliminară lista tuturor probelor de care dispun și pe care intenționează să le cerceteze în cadrul judecării cauzei, inclusiv a celor care nu au fost cercetate pe parcursul urmăririi penale, a prezentat lista probelor acuzării.

Partea apărării însă, nu a prezentat lista probelor apărării pe care intenționa să le cerceteze.

Ulterior, după finisarea cercetării probelor acuzării, în cadrul ședinței de judecată din 28 martie 2024, partea apărării a solicitat prin cerere admiterea listei probelor sale pe care intenționează să le cerceteze.

Fiind pusă în discuție admisibilitatea cererii respective, partea acuzării a pledat împotriva admiterii ei, or, admiterea ei contravine prevederilor art.347 alin.(1) Cod procedură penală potrivit căruia, părțile sunt obligate să prezinte, sub sancțiunea decăderii, în ședința preliminară lista tuturor probelor de care dispun.

Mai mult, menționează că, admiterea listei respective după finisarea cercetării judecătorești a probelor acuzării, contravine și principiului contradictorialității în procesul penal, potrivit căruia părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.

Altfel, autorul sesizării susține că, prin admiterea listei probelor apărării după finisarea ședinței preliminare, se favorizează partea apărării în raport cu partea acuzării, or, ultima conformându-se prevederilor legale precitate, a prezentat lista probelor sale în cadrul ședinței preliminare. Însă, prin încheierea din 01 iulie 2024, a admis integral lista probelor apărării de audiere a 4 martori care, a fost prezentată atât după încheierea ședinței preliminare, cât și după finisarea cercetării judecătorești a probelor acuzării.

În continuare, autorul susține că, tot cadrul ședinței din 01 iulie 2024, după audierea inculpatului Castraveț Anatolie, s-a constatat că în declarațiile sale există contradicții esențiale cu cele depuse de el în cursul urmăririi penale, atunci când a fost audiat în calitate de învinuit la 18 noiembrie 2022.

Având în vedere existența contradicțiilor esențiale între declarațiile depuse de inculpat în ședința de judecată cu cele depuse în cursul urmăririi penale, acționând în calitate de acuzator de stat potrivit prevederilor art.368 alin.(1) pct.1) Cod procedură penală, a formulat un demers instanței prin care s-a solicitat citirea declarațiilor inculpatului depuse în cursul urmăririi penale.

Consideră că, contrar normei legale pre-citate, prin încheierea sa protocolară din 01 iulie 2024, instanța a respins și acest demers al părții acuzării, fără a-și motiva într-un fel soluția sa, dar care a fost susținută și de partea apărării.

Prin urmare, se invocă că, prin aceste 2 încheieri ale instanței de judecată din 01 iulie 2024, care pot fi atacate doar odată cu fondul cauzei, pe lângă faptul că contravin prevederilor imperative ale Legii, în speță - articolele 347 alin.(1) și 368 alin.(1) pct.1) Cod procedură penală, prin emiterea lor instanța a manifestat și o atitudine părtinitoare părții apărării, ignorând astfel principiul de bază al procesului penal potrivit căruia părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, defavorizând în consecință partea acuzării. Or, ultima, la fel ca și apărarea în calitate de parte în proces, dispune de dreptul la un proces echitabil (§1 al art.6 din CoEDO) care implică atât dreptul la judecarea în mod echitabil de către o instanță imparțială, precum și dreptul la egalitatea de arme (*Cauza Neumeister contra Suediei din 27 iunie 1968 și Cauza Ringeisein contra Austriei din 16 iulie 1971*).

Esența acestei garanții constă în faptul că fiecărei părți i se conferă o posibilitate rezonabilă în a-și prezenta cauza în astfel de condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă cu adversarul său.

Finalmente, autorul solicită verificarea sesizării în cauză și pornirea procedurii disciplinare în privința judecătoarei Elena Ungureanu de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, în temeiul art.4 alin.(1) lit.i) și lit.j) din Legea nr.178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

2. Prin Decizia Inspecției Judiciare nr. 934s-1253p/m din 04 noiembrie 2024 sesizarea a fost respinsă ca neîntemeiată.

2.1. Inspectorul-judecător a reținut că din conținutul sesizării, petiționarul Dumitru Ștefîrța, Procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale și-ar fi exprimat dezacordul cu acțiunile întreprinse de judecătorul sesizat la examinarea cauzei la care participă în calitate de acuzator de stat.

Pentru a decide astfel, inspecția judiciară a reținut, în esență, că din probele administrate în procesul verificării prealabile nu s-a confirmat comiterea abaterilor disciplinare invocate în sesizare și nici caracterul intenționat sau neglijența gravă în acțiunile judecătorului nu au fost constatate.

Inspectorul-judecător a adăugat că prin argumentele invocate în sesizare împotriva actelor contestate, nu ar fi fost demonstrate elementele abaterilor disciplinare pretinse.

A invocat prevederi ale Constituției cât și a Legii nr. 514/1995 cu privire la organizarea judecătorească, potrivit cărora nimeni în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor de către instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei actelor judecătorești emise.

De asemenea, a invocat Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 07.06.2011 pentru controlul constituționalității prevederii art. 22 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 544-XIII din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, în redacția Legii nr. 152 din 08.07.2010 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, a statuat că, pentru angajarea răspunderii disciplinare a judecătorului este necesar de a stabili faptul încălcării intenționate a legii sau din neglijență gravă. Răspunderea disciplinară a judecătorului nu poate fi antrenată pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor. La reținerea în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează să se stabilească dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, adică latura obiectivă și cea

subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente constitutive abaterea disciplinară nu subzistă, și deci nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului. La fel, din hotărârea dată se desprinde că, este inadmisibilă responsabilizarea *automată* a judecătorilor fără a demonstra latura obiectivă și subiectivă a abaterii disciplinare.

Așadar, pentru ca o faptă să poată fi considerată abatere disciplinară trebuie să aibă un caracter ilicit, să fie comisă din motive imputabile judecătorului și să fie prevăzute de art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor

Astfel, inspectorul-judecător a menționat că nu se poate concluziona că prin acțiunile sale, de către magistratul menționat în sesizare ar fi fost încălcate norme legale, sau să fie reținută aplicarea legii necorespunzătoare raporturilor juridice deduse judecării, neconstituind o încălcare a normelor în procesul de înfăptuire a justiției.

3. La 14 noiembrie 2024, Dumitru Ștefirța, Procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale a depus o contestație la Decizia Inspecției Judiciare din 04 noiembrie 2024, solicitând anularea ei, verificarea legalității acțiunilor judecătorului Elena Ungureanu de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, cu atragerea acesteia la răspundere disciplinară.

3.1. În contestație a insistat asupra faptului că inspectorul-judecător nu a examinat pe deplin starea de fapt, fiind de obligația inspectorului să întreprindă toate măsurile necesare pentru a verifica faptele invocate de autorul sesizării, și a solicitat admiterea contestației și restituirea către inspecția judiciară pentru verificări suplimentare, pentru a stabili existența sau inexistența elementelor faptei care poate constitui abatere disciplinară.

4. Prin hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 202/14 din 29 noiembrie 2024 contestația depusă de Dumitru Ștefirța, Procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale împotriva Deciziei Inspecției Judiciare din 04 noiembrie 2024, a fost respinsă.

4.1. În susținerea acestei soluții Completul a reținut că, în contestație petiționarul nu a invocat argumente noi și care nu au fost verificate de Inspecția Judiciară, care ar servi drept temei pentru anularea deciziei contestate, conform căreia s-a constatat întemeiat că faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare.

Completul de examinare a contestațiilor a menționat că, pentru a reține săvârșirea unei abateri disciplinare, necesită stabilit dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă în acțiunile judecătorului sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, inclusiv în special latura obiectivă și subiectivă, iar în lipsa unui dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu există și nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Potrivit art.1 alin.(4) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial, acționează fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare.

Potrivit principiilor generale ale dreptului, nimeni în afara instanțelor judecătorești în ordinea și procedura stabilită de lege, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise. Expunerea asupra legalității și temeiniciei unei hotărâri judecătorești, se află în competența exclusivă a instanțelor judecătorești ierarhic superioare.

Completul de examinare a contestațiilor a subliniat că, independența judecătorului impune și condiția protejării lui de orice influențe, amenințări, să beneficieze de libertate profesională în interpretarea legii, în evaluarea faptelor și aprecierea probelor în fiecare caz individual, dar nu în dependență de alți factori, de presiuni, diverse critici, etc.

Tot în acest sens, judecătorul în procesul judecării cauzei trebuie să decidă liber, fără influență, presiune sau amenințare, iar concluziile, opinia care și-o formează la efectuarea justiției nu poate fi cenzurată, decât în ordinea căilor de atac ordinare și/sau extraordinare prevăzute de lege, dar nicidecum nu în cadrul unei verificări disciplinare.

Astfel, Completul de examinare a contestațiilor a constatat că, depunerea prezentei contestații nu constituie temei legal de tragere la răspundere disciplinară a judecătorului sesizat pe art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, cum s-a cerut.

5. La 12 martie 2025, Dumitru Ștefirța, Procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale a depus o contestație la Hotărârea Completului de examinare a

contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 202/14 din 29 noiembrie 2024, solicitând anularea acesteia și a Deciziei Inspecției judiciare din 04 noiembrie 2024 cu atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Elena Ungureanu de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

5.1. În susținerea contestației a reiterat cele menționate în sesizare și contestația la Decizia Inspecției Judiciare.

Aprecierea Plenului Colegiului disciplinar.

6. Examinând contestația și materialele cauzei, în limitele controlului de legalitate, Plenul Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii consideră că, contestația depusă de Dumitru Ștefirița, Procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, cu menținerea fără modificări a Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 202/14 din 29 noiembrie 2024, emisă în privința acțiunilor judecătorului Elena Ungureanu de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, reieșind din următoarele considerente.

6.1. În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (1) Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, Colegiul disciplinar este un organ independent, care examinează cauzele disciplinare în privința judecătorilor în funcție și judecătorilor demisionați, pentru faptele comise în timpul exercitării funcției de judecător, și aplică sancțiuni disciplinare.

Prin dispoziția alin. (3) art. 29 Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârea privind admiterea contestației este obligatorie pentru inspecția judiciară, care urmează să efectueze cercetarea disciplinară în conformitate cu art.23. Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării *poate fi contestată la colegiul disciplinar*.

Procedura de examinare a contestațiilor împotriva hotărârilor completelor de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării, nu este stabilită prin Legea nr. 178/2014, astfel contestația va fi examinată în conformitate cu procedura stabilită pentru examinarea contestațiilor de către completul de contestații.

Conform prevederilor art. 28 din Legea nr. 178/2014:

(1) Completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. *Procedura în fața completelor de contestație este scrisă.*

(2) La necesitate, membrii completelor de contestație pot solicita inspecției judiciare efectuarea unor verificări suplimentare și/sau colectarea unor documente sau probe noi.

(3) Completele de contestație decid:

- a) admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare;
- b) respingerea contestației ca neîntemeiată sau tardivă.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3) lit. a), cauza restituită inspecției judiciare se repartizează pentru verificări suplimentare altui inspector-judecător.

Plenul Colegiului disciplinar relevă că, în procedura de examinare a unei contestații depuse împotriva hotărârii Completului de contestații prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei inspectorului-judecător, competența Colegiului constă în verificarea legalității unei hotărâri care nu are ca obiect de examinare o abatere disciplinară determinată și încadrată în prevederile art. 4 din Legea nr. 178/2014, Colegiul, care în această procedura deține statut de instanță *quasi-judiciară*, având competența de a respinge contestația ca neîntemeiată, (inadmisibilă), ori de a o admite cu restituirea către inspectorul-judecător pentru efectuarea cercetării suplimentare (art. 28 din Legea nr. 178/2014 *în vigoare la momentul depunerii contestației*).

Ținând cont de faptul că acțiunile judecătorului Elena Ungureanu de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, la moment nu au primit o calificare care s-ar încadra în prevederile art. 4 din Legea nr.178/2014, Plenul Colegiului disciplinar apreciază contestația drept o chestiune fără o complexitate deosebită, care poate fi examinată în procedură scrisă.

În jurisprudența sa Curtea Europeană a recunoscut, că poate fi justificată renunțarea la ținerea unei ședințe în cauze care ridică aspecte cu un caracter limitat [Allan Jacobsson împotriva Suediei (nr. 1), pct. 49; Valová, Slezák și Slezák împotriva Slovaciei, pct. 65-68] sau chestiuni de drept fără o complexitate deosebită [Varela Assalino împotriva Portugaliei (dec.); Speil împotriva Austriei (dec.)].

Curtea a decis în repetate rânduri că, în acest domeniu, autoritățile naționale pot, ținând cont de cerințele de eficiență și economie, să renunțe la a se întruni în ședință, organizarea sistematică a dezbaterilor putând să constituie un obstacol în calea diligenței speciale necesare în domeniul securității sociale (*Schuler-Zraggen împotriva Elveției*, pct. 58; *Döry împotriva Suediei*, pct. 41; a se vedea, a contrario, *Salomonsson împotriva Suediei*, pct. 39- 40).

6.2. Plenul Colegiului disciplinar reține că Hotărârea motivată a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 202/14 din 29 noiembrie 2024 a fost comunicată petiționarului la 05 martie 2025, fapt confirmat prin avizul de recepție.

Plenul Colegiului disciplinar menționează că Dumitru Ștefîrța, Procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale a depus contestația la 12 martie 2025, fapt confirmat prin impresiunea ștampilei aplicate pe contestație, astfel termenul de contestare a fost respectat.

6.3. Conform art. 3 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de prezenta lege. Încălcarea prevederilor altor acte normative atrage răspunderea disciplinară numai în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art. 4.

6.4. Din sesizarea depusă de către Dumitru Ștefîrța, Procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale rezultă că dânsul deține calitate de acuzator de stat în cadrul unui dosar penal intentat în baza art. art. 42 alin.(2), 248 alin. (7) lit.a) și c) Cod penal, dosarul fiind în procedura judecătorului Elena Ungureanu de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

Astfel, în esență Dumitru Ștefîrța, Procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale nu a fost de acord cu acțiunile procesuale ale judecătorului vizat referitor la admiterea cererii părții apărării care a solicitat admiterea listei probelor sale pe care intenționează să le cerceteze, precum și respingerea demersului părții acuzării privind citirea declarațiilor inculpatului depuse în cursul urmăririi penale.

Prin urmare, se invocă că, prin aceste 2 încheieri ale instanței de judecată din 01 iulie 2024, care pot fi atacate doar odată cu fondul cauzei, pe lângă faptul că contravin prevederilor imperative ale Legii, în speță - articolele 347 alin.(1) și 368 alin.(1) pct.1) Cod procedură penală, prin emiterea lor instanța a manifestat și o atitudine părtinitoare părții apărării, ignorând astfel principiul de bază al procesului penal potrivit căruia părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, defavorizând în consecință partea acuzării.

Cu referire la argumentele de tragere la răspundere disciplinară a magistratului în baza art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178, în rezultatul analizei tuturor circumstanțelor și probelor anexate, Colegiul disciplinar nu a constatat în acțiunile judecătorului abaterile disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, nu și-au găsit confirmarea, pretinsele încălcări invocate de petiționar, or, nu s-au constatat circumstanțe pentru astfel de abateri.

Este de specificat, că autorul sesizării solicită de fapt Colegiului disciplinar să dea o apreciere acțiunilor discreționare a judecătorului care au stat la baza emiterii încheierilor judecătorești vizate mai sus. În aceste circumstanțe bazate pe normele legale, notăm că atât Inspekția judiciară, cât și Colegiul disciplinar, nu deține competențe în vederea aprecierii temeiniciei și legalității încheierilor/hotărârilor judecătorești emise de judecătorul vizat, cât și a probelor care au stat la baza emiterii încheierilor menționate. Or, judecătorul la examinarea cauzelor se bazează pe normele legale aplicabile speței și pe intima convingere formată ca urmare a aprecierii materialului probator prezentat de părțile procesului.

Subsecvent, potrivit principiilor generale, **nimeni**, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau *să se expună asupra legalității și temeiniciei actelor judecătorești emise*.

Independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decât prin procedurile judiciare stabilite.

La caz, Colegiul disciplinar atestă că, judecătorul a apreciat probele din dosar la intima convingere și a adoptat soluția respectivă, care nu pot fi considerată ca fiind adoptată intenționat sau din neglijență gravă, sau care i-au încălcat drepturile fundamentale ale autorului sesizării.

Pentru ca o faptă să poată fi considerată abatere disciplinară trebuie să aibă un caracter ilicit, să fie comisă din motive imputabile judecătorului și să întrunească anumite elemente constitutive și anume: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

În cazul abaterii disciplinare prevăzute de art.4 alin.(1) lit.i) din Legea nr.178, *judecătorii răspund disciplinar pentru faptul încălcării normelor imperative ale legislației în procesul de îndeplinire a justiției.*

În urma verificării realizate nu s-a reținut și se resping ca neîntemeiate acuzațiile cu privire comiterea abaterii disciplinare prevăzute de norma legală citată.

Conform art.364 alin.(4) Cod procedură penală, *părțile pot prezenta și cere administrarea probelor și în cursul cercetării judecătorești.*

Totodată, potrivit art.375¹ alin.(1) din CPP, *participanții, până la terminarea cercetării judecătorești, pot solicita administrarea probelor noi dacă din cercetarea judecătorească rezultă existența altor mijloace de probă care ar permite stabilirea sau verificarea circumstanțelor ce au importanță în cauza penală. După ascultarea opiniilor celorlalte părți, instanța dispune, prin încheiere motivată, fie judecarea cauzei în continuare, fie amânarea ei pentru administrarea probelor noi.*

Reieșind din prevederile normelor de lege citate *supra* și ținând cont de faptul că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 01 iulie 2024 cercetarea judecătorească nu a fost finisată, instanța, după audierea inculpatului, a admis cererea apărării privind audierea martorilor, or, este un drept al părților pentru solicitarea completării cercetării judecătorești.

La fel, nu pot fi reținute și se resping ca neîntemeiate alegațiile din actul de sesizare privind respingerea neîntemeiată a demersului procurorului privind darea citirii declarațiilor inculpatului în ședința de judecată. Aspectul privind analiza probelor ține de competența instanței de judecată care nemijlocit examinează fondul cauzei și corespunzător, nu poate fi obiectul examinării de către Inspekția judiciară.

Totodată, dezacordul autorului cu acțiunile judecătorului sau cu actele adoptate de acesta, nu poate constitui temei suficient de sancționare disciplinară a judecătorului. Argumentele autorului sesizării nu conțin probatoriul unei eventuale abateri și, respectiv, nu pot fi reținute ca date pertinente abaterii. Or, chiar și abaterea disciplinară, imputată judecătorului nu poate fi bazată pe presupuneri. Abaterea disciplinară, nefiind o categorie abstractă și iluzorie, prezintă elemente constitutive distincte, probatoriul acestora fiind pus prin lege în sarcina autorului sesizării. Pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili, dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă sânt întrunite elementele constitutive ale acesteia.

Este de notat că, admiterea sau respingerea acțiunii se atribuie la aspecte de procedură, care vin să asigure respectarea drepturilor părților la proces. Anularea sau modificarea hotărârii judecătorești atrage răspundere în condițiile Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, dacă judecătorul care a pronunțat-o a încălcat legea intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave.

Colegiul disciplinar menționează că, în speța invocată în sesizare nu se aduce nici un argument, nici o faptă care ar putea constitui o intenție sau neglijență gravă la examinarea cauzei penale, iar însuși dezacordul cu soluția judecătorului, nu poate fi apreciat ca încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale autorului sesizării, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Argumentele autorului sesizării precum că, judecătorul Elena Ungureanu *a neglijat total prevederile 347 alin.(1) și 368 alin.(1) pct.1) Cod procedură penală al RM*, implică eventual o apreciere pe fondul cauzei, iar Colegiul disciplinar nu are competențe jurisdicționale, care i-ar permite aprecierea legalității și temeiniciei actelor judecătorești adoptate de instanțele judecătorești.

La caz, Colegiul disciplinar stabilește că, autorul sesizării vizează aspecte procedurale și de interpretare a normelor legale, care nu țin de competența Inspekției judiciare și/sau Colegiului disciplinar. Or, o eventuală apreciere a corectitudinii aplicării normelor legale invocate de autorii sesizării automat ar duce la aprecierea temeiniciei și legalității actelor judecătorești emise de magistrat, fapt ce excede competența Inspekției judiciare. Prin urmare, Inspekția judiciară și/sau Colegiului disciplinar, ca organ specializat al Consiliului Superior al Magistraturii intervine la examinarea sesizării doar în limitele competenței ce îi revine, fără a interveni în procesul de îndeplinire a justiției și fără a-și aroga atribuțiile organului de îndeplinire a justiției.

De asemenea, este de menționat că autorul sesizării nu au fost lipsit de dreptul de a declara recuzare judecătorului vizat în condițiile stabilite de art. 33-34 din Codul de procedură penală. Or, în condițiile în care există temeiurile stabilite de art. 33 din Codul de procedură penală, părțile pot declara recuzare judecătorului/completului de judecată.

Ca urmare, autorul sesizării și-a valorificat dreptul său și a declarat recuzare, în cadrul examinării cauzei, considerînd că există temeiuri legale în acest sens, însă recuzarea a fost respinsă. Astfel, atât Inspekția judiciară, cît și Colegiul disciplinar nu are competențe în vederea constatării parțialității judecătorului/completului de judecată, or această competență este atribuită prin lege doar instanțelor judecătorești.

În aceeași ordine de idei, Colegiul disciplinar nu este competent să se expună asupra chestiunilor legate de examinarea fondului cauzei, sau unor cereri și demersuri înaintate de participanții la proces, or acestea fac parte din aspectele de procedură, care pot fi invocate de părți și alți participanți la proces în ordinea procedurii de contestare cu apel.

Este de menționat că, deși autorul sesizării invocă comiterea de către magistrat a ilegalităților, în esență, alegațiile sale sînt raportate dezacordului cu încheierile din 01 iulie 2024, emise de către magistratul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

6.5. Este de notat că, judecătorul poate fi atras la răspundere doar în cazurile stabilite de art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

6.6. Plenul Colegiului disciplinar, în virtutea atribuțiilor sale atribuite prin lege, nu are dreptul să intervină în procesul de înfăptuire a justiției sau să se pronunțe în privința legalității și temeiniciei actelor de dispoziție ale instanței de judecată.

Relevant este că, în exercitarea atribuțiilor, judecătorii beneficiază de libertatea neîngrădită de a soluționa cauzele în mod imparțial, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și propriile aprecieri, neafectate de rea-credință.

6.7. În urma verificării argumentelor expuse în contestație și probelor administrate se constată că, faptele expuse nu întrunesc elemente constitutive ale abaterii disciplinare, în stare să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorului Elena Ungureanu de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Or, răspunderea disciplinară a judecătorului nu poate fi antrenată pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor. La reținerea în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează să se stabilească dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, adică latura obiectivă și cea subiectivă.

La caz, Plenul Colegiului disciplinar se aliniază concluziilor Completului de examinarea contestațiilor al Colegiului disciplinar și constatărilor Inspekției judiciare și atestă că nu a fost constatată existența abaterilor disciplinare în acțiunile judecătorului Elena Ungureanu de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, și respectiv nu a constatat temei pentru a admite contestația depusă de Dumitru Ștefîrța, Procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale. De fapt, acțiunile sesizate de către Dumitru Ștefîrța reprezintă acțiuni inerente procesului judiciar, iar legalitatea actelor judecătorești poate fi verificată în ordine de apel sau recurs.

Concomitent, se atestă că, în acțiunile judecătorului vizat în sesizare nu s-au constatat circumstanțe ce ar pune la îndoială competența, obiectivitatea și imparțialitatea judecătorului la examinarea cauzei penale unde petiționarul Dumitru Ștefîrța reprezintă acuizarea de stat.

Prin urmare, Plenul Colegiului disciplinar reține că, atât Inspekția judiciară, cît și Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar, corect au analizat și interpretat circumstanțele faptice invocate de autorul sesizării și al contestației și au reținut că aceste fapte nu fac obiectul contenciosului disciplinar, fiind emisă o decizie și o hotărâre legală și întemeiată.

6.8. În corespundere cu dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, hotărârile plenului colegiului disciplinar se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

6.9. Avînd în vedere cele expuse și urmare a exprimării votului membrilor prezenți la ședință, Plenul colegiului disciplinar cu unanimitate de voturi respinge contestația depusă de Dumitru Ștefîrța, Procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale împotriva Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 202/14 din 29 noiembrie 2024.

7. În conformitate cu art. 28, alin. (3), lit. b) din Legea nr. 178/2014, Plenul colegiului disciplinar,

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. **Se respinge** contestația depusă de Dumitru Ștefîrța, Procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale împotriva Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 202/14 din 29 noiembrie 2024, emisă în privința judecătorului Elena Ungureanu de la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), ca neîntemeiată.

2. Se menține fără modificări Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 202/14 din 29 noiembrie 2024.

3. Hotărârea poate fi contestată la Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul Colegiului, în termen de 15 zile de la data primirii copiei hotărârii motivate.

4. Copia prezentei Hotărâri se expediază spre informare persoanelor vizate și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președinte:

Lucia BAGRIN

Membrii Colegiului: /semnăturile/

Lilia POTÎNGA

Vladislav SCHIBIN

Valentina STRATULAT

Sergiu BEȘLIU